

Arrest

nr. 115 883 van 18 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 september 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 oktober 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. VAN BRIEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en E.M., een vrouw met de Belgische nationaliteit, legden op 7 februari 2013 een verklaring tot wettelijke samenwoning af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Hasselt.

1.2. Op 8 maart 2013 diende verzoeker, in functie van zijn relatie met E.M., een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 3 september 2013 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 6 september 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.03.2013 werd ingediend door:

*Naam: [C.]
Voornaam: [M.]
Nationaliteit: Nigeria
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De bepalingen van artikel 40ter zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 'de familieleden vermeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;

Betrokkene heeft niet op afdoende wijze aangetoond een duurzame en stabiele relatie te hebben van tenminste twee jaar met haar partner, zoals vereist door artikel 40bis, §2, 2° van de wet van 15.12.1980. Betrokkene brengt onvoldoende bewijs aan dat zij elkaar tenminste twee jaar kennen en voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen of dat zij als partners één jaar ononderbroken hebben samengeleefd voor de aanvraag of dat zij een gemeenschappelijk kind hebben.

Betrokkene legt volgende bewijzen voor:

- meerdere ongedateerde foto's: aangezien er niet kan nagegaan worden wanneer deze foto's genomen werden, kunnen ze niet aanvaard worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- chatgesprekken: uit deze gesprekken (periode februari-juli 2012) blijkt dat betrokkenen elkaar reeds kenden in februari 2012. Deze bewijzen zijn echter onvoldoende recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

- overzichtslijst telefoonverkeer Mobile Vikings: uit deze gegevens blijkt dat betrokkenen elkaar kenden in oktober 2011. Deze bewijzen zijn echter onvoldoende recent om aanvaard te worden als afdoende bewijs van het duurzame en stabiele karakter van de aangehaalde relatie tussen betrokkenen.

Bovendien bevat het administratieve dossier elementen die twijfels doen rijzen omtrent de aangehaalde duurzame en stabiele relatie tussen betrokkene en de Belgische onderdaan / een ononderbroken samenwoning van één jaar voorafgaand aan de aanvraag.

Immers, uit de op 30.05.2012 ingediende aanvraag 9bis blijkt dat:

*- betrokkene in zijn aanvraag 9bis totaal geen melding maakt van (een relatie met) de referentiepersoon
- betrokkene in mei 2012 nog niet samenwoonde met de referentiepersoon (cfr. positief woonstcontroleverslag van de Lokale Politie Hasselt dd. 21.05.2012 op het adres van de broer en moeder van betrokkene).*

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van het formele en het materiële motiveringsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“De beslissing is kennelijk onredelijk genomen.

Het materiële motiveringsbeginsel betekent dat de genomen beslissing moet gesteund zijn op redenen die in feite bestaan en in rechte aanvaardbaar zijn. Het formele motiveringsbeginsel betekent dat deze redenen veruitwendigd moeten worden door ze uitdrukkelijk in de beslissing op te nemen.

In de bestreden beslissing wordt voorgehouden dat verzoeker onvoldoende zou hebben aangetoond dat hij zijn partner tenminste twee jaar kent en voorafgaandelijk aan de aanvraag drie maal ontmoet heeft en dat deze ontmoetingen in totaal 45 dagen of meer betreffen.

Verzoeker deed op 8.03.2013 een aanvraag voor het bekomen van een verblijfkaart van een familielid van een burger van de Unie. Hij woonde echter al sinds 16.01.2013 officieel samen met zijn partner (stuk 3) en de verklaring van wettelijke samenwoning werd reeds op 7.02.2013 afgelegd (stuk 4). Er kan dan ook geen twijfel over bestaan dat verzoeker zijn partner meer dan drie maal heeft ontmoet en dat deze ontmoeting in totaal meer dan 45 dagen betreffen.

De foto's die verzoeker bijbracht zijn inderdaad ongedateerd. Verweester verliest uit het oog dat er uiteraard via allerhande technieken kan worden gepoogd om data op de foto's aan te brengen, doch dit valt dan ook niet te controleren en dit zal de bewijskracht dan ook zeker niet vergroten. Wanneer de foto's in detail worden bekeken, is het duidelijk dat de lengte van de haren van mevr. [E.M.], de partner van verzoeker, op verschillende foto's anders is en de foto's in verschillende weersomstandigheden werden genomen. Zo staat bijv. mevr. [E.M.] op één foto met een winterjas aan, terwijl een andere foto werd genomen terwijl de zon volop scheen en het vrij warm leek te zijn. Deze foto's zijn dan ook duidelijk in verschillende seizoenen en op verschillende tijdstippen genomen.

Uit de foto's blijkt daarenboven dat verzoeker en zijn partner samen op vakantie naar de kust gingen. Hieruit blijkt toch duidelijk dat er sprake is van een relatie.

Uit de foto's blijkt ook dat de partner van verzoeker kennis heeft gemaakt met de broer en de moeder van verzoeker. Dit onderstreept het gegeven dat er sprake is van een duurzame en stabiele relatie.

In de bestreden beslissing wordt verder aangehaald dat de chatgesprekken "onvoldoende recent" zouden zijn om een duurzaam en stabiele karakter van de relatie aan te tonen. Verzoeker woont sinds 16.01.2013 tot op heden onafgebroken officieel samen met zijn partner, zoals werd vastgesteld naar aanleiding van de woonstcontrole. Dit is toch meer dan een "voldoende recent" bewijs van een duurzaam en stabiel karakter van de relatie.

Daarenboven woonden verzoeker en zijn partner voorheen slechts 1, 90 km van elkaar verwijderd, zoals blijkt uit de out-print van Routenet (stuk 5 en stuk 6 waarop de voormalige adressen van verzoeker en zijn partner staan vermeld). Verzoeker en zijn partner gingen dan ook niet voortdurend chatten of telefoneren. Zij gingen frequent bij elkaar op bezoek. Het spreekt voor zich dat dit onmogelijk te bewijzen valt en verweester dient dan ook het nodige begrip en de nodige redelijkheid aan de dag te leggen. Verzoeker was in het begin van de relatie zeker niet bezig met het verzamelen van bewijzen zodat hij achteraf zou kunnen bewijzen dat hij twee jaar zijn vriendin zou kennen.

Verzoeker is er zeer formeel in dat hij mevr. [E.M.] kent vanaf het voorjaar van 2011. Dat zij in het begin van het jaar 2013 gingen samenwonen, lijkt de normale gang der zaken. Verzoeker verbleef op dat ogenblik zelfs geenszins in een preciaire verblijfssituatie, zodat dit evenmin als de reden van de wettelijke samenwoning kan worden weerhouden.

Verzoeker heeft zijn partner leren kennen op de bus van De Lijn, vermits zij allebei iedere werkdag om 6.20 uur dezelfde bus namen naar het station van Hasselt. Verzoeker volgde op dat ogenblik een opleiding in Tongeren en zijn partner ging naar het station om vanaf daar haar reis verder te zetten naar haar werk in Leuven.

Verzoeker en zijn partner zagen elkaar dan ook in het voorjaar van 2011 dagelijks op de bus en op dat ogenblik werden afspraken gemaakt voor ontmoetingen 's avonds of tijdens het weekend. Het is dan nogal overbodig om te chatten of te telefoneren wanneer zij elkaar iedere ochtend zagen.

Verzoeker heeft verder inderdaad een overzichtlijst van het telefoonverkeer van Mobile Vikings bijgebracht. Hij kan echter slechts gegevens bijbrengen vanaf oktober 2011, vermits hij en zijn partner vanaf dat ogenblik zijn overgeschakeld van operator (stuk 6). Het blijkt onmogelijk om van de vorige operator gegevens te bekomen. Zoals hoger werd aangegeven, stuurden verzoeker en zijn partner veel sms-berichten om af te spreken wanneer zij elkaar 's avonds of tijdens het weekend zouden ontmoeten. Op de ogenblikken dat zij samen waren, werden uiteraard geen telefonische contacten onderhouden.

Het is absoluut niet redelijk om te stellen dat verzoeker niet voldoet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie, rekening houdend met het bovenstaande. De beslissing is inhoudelijk of materieel niet deugdelijk gemotiveerd gezien de wetbepaling onvolledig wordt toegepast.

De schending is ernstig, want het vormt inbreuk op de privé-rechten van verzoeker."

2.1.2.1. Allereerst moet worden gesteld dat verzoeker niet uiteenzet waarom hij meent dat verweerder is tekortgekomen aan de formele motiveringsplicht. Verzoeker geeft wel een uitvoerige toelichting waaruit kan worden afgeleid dat hij het motief dat verweerder er toe bracht om de bestreden beslissing te nemen in de bestreden beslissing heeft kunnen lezen en erkent op die wijze dat verweerder aan de formele motiveringsplicht heeft voldaan.

2.1.2.2. De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht moet in casu worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 40ter iuncto 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet luidde op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft:

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*
- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4° die de ouders zijn van een minderjarige Belg, die hun identiteit aantonen met een identiteitsdocument en die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen.*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen:

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.*

Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt;

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgerlijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning*

bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° bedoelde personen, dienen beide echtgenoten of partners ouder te zijn dan eenentwintig jaar.

Onder de voorwaarden vermeld in artikel 42ter en artikel 42quater kan voor het familielid van een Belg eveneens een einde worden gesteld aan het verblijf wanneer niet meer is voldaan aan de in het tweede lid vastgestelde voorwaarden.”

Artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

[...]

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen:

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond:

– indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

– ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

– ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

b) met elkaar komen samenleven;

c) beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar;

d) ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon;

e) geen personen zijn bedoeld in artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek;

f) ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek en dit voor zover de beslissing kracht van gewijsde heeft verkregen;”

Artikel 40bis, § 4 van de Vreemdelingenwet stelt voorts:

“§ 4. De in § 2 bedoelde familieleden die burger van de Unie zijn, hebben het recht de in artikel 40, § 4, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde burger van de Unie te begeleiden of zich bij hem te voegen voor een periode van meer dan drie maanden voor zover zij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervullen. Indien het familieleden betreft die geen burger van de Unie zijn, moeten zij de in artikel 41, tweede lid, bedoelde voorwaarde vervullen.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn.

De in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, bedoelde burger van de Unie kan zich enkel laten begeleiden of vervoegen door de in § 2, eerste lid, 1° en 2°, bedoelde familieleden, alsmede door zijn kinderen of door de kinderen van de familieleden bedoeld in 1° en 2° die te zijnen laste zijn, voorzover zij al naargelang het geval voldoen aan de in artikel 41, eerste lid of tweede lid bedoelde voorwaarde.”

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, samen met artikel 40bis, §§ 2 en 4 van dezelfde wet gelezen, voorziet in een verblijfsrecht van meer dan drie maanden voor de vreemdeling die de partner is van een Belgische vrouw, op voorwaarde dat deze vreemdeling en de Belgische vrouw een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap hebben gesloten en zij een naar behoren geattesteerde duurzame en

stabiele relatie hebben, zij met elkaar komen samenleven, zij beiden ouder dan 21 jaar en ongehuwd zijn en geen duurzame en stabiele partnerrelatie hebben met een andere persoon, zij geen personen zijn als bedoeld in de artikelen 161 tot 163 van het Burgerlijk Wetboek en ten aanzien van geen van beiden een beslissing werd genomen op grond van artikel 167 van het Burgerlijk Wetboek. Tevens moet worden aangetoond dat de Belgische partner beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen, over een voldoende huisvesting en over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. Indien deze voorwaarden niet vervuld worden, kan er overeenkomstig artikel 52, § 4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen een beslissing tot weigering van verblijf getroffen worden overeenkomstig de bijlage 20 die desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten omvat.

In voorliggende zaak heeft verweerder geoordeeld dat verzoeker in gebreke bleef een duurzame en stabiele partnerrelatie met E.M. aan te tonen.

De bewijslast inzake het aantonen van een duurzame en stabiele relatie ligt bij de aanvrager. Bij gebrek aan enige reglementaire bepaling aangaande de bewijsstukken die kunnen worden overgelegd is de bewijsvoering vrij. De gemachtigde van de staatssecretaris beschikt echter over een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bij de beoordeling van de neergelegde stukken.

De criteria om vast te stellen of een relatie duurzaam en stabiel is zijn wel uitdrukkelijk door de wetgever bepaald.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;
- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhielden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;
- ofwel indien de partners een gemeenschappelijk kind hebben;

Verzoeker stelt dat verweerder verkeerdelijk besloot dat hij niet op afdoende wijze aantoonde dat hij en E.M. elkaar reeds sedert meer dan twee jaar kennen en elkaar in deze periode drie maal ontmoet hebben, waarbij deze ontmoetingen in totaal betrekking hebben op vijfenveertig of meer dagen.

Door uiteen te zetten dat hij foto's aanbracht die werden genomen op verschillende tijdstippen – wat volgens hem kan worden afgeleid uit het feit dat de lengte van de haren van E.M. verschillend is op een aantal foto's en dat E.M. in bepaalde gevallen is afgebeeld met winterkledij en op andere foto's met lichtere kledij – maakt hij evenwel niet aannemelijk dat het standpunt van verweerder dat uit deze foto's op zich niet kan worden afgeleid dat hij en E.M. elkaar reeds twee jaar kennen incorrect of kennelijk onredelijk is. Het gegeven dat een persoon op een foto afgebeeld staat met warme kledij impliceert immers niet dat deze foto genomen werd in de winter. Zo kan in de tussenseizoenen zowel winterkledij als lichtere kledij gedragen worden. Verzoeker verliest ook uit het oog dat het mogelijk is dat een vrouw met lang haar nadat een foto werd genomen haar haar laat knippen en vervolgens weer een foto laat nemen. Hij toont ook niet aan dat verweerder een kennelijke appreciatiefout heeft gemaakt door aan te geven dat een foto werd gemaakt aan de kust en dat op een foto ook zijn moeder en broer zijn afgebeeld. De plaats waar een foto werd genomen en de personen die op een foto staan afgebeeld laten namelijk niet zonder meer toe het tijdstip waarop deze foto's werden genomen te bepalen.

Verzoeker licht toe dat hij ook bewijzen aanbracht van het feit dat hij en E.M. elektronische berichten naar elkaar zonden. Hij weerlegt evenwel de vaststelling van verweerder niet dat deze berichten werden verzonden tussen februari en juli 2012, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat zij elkaar reeds twee jaar voor de datum waarop hij zijn aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie indiende – op 8 maart 2013 – kenden. Hij stelt slechts dat hij E.M. regelmatig op de bus zag, dat hij en E.M. frequent bij elkaar op bezoek gingen en dat zij initieel niet bezig waren met het verzamelen van bewijzen om aan te tonen dat zij een relatie hadden. Het bevestigen van het feit dat bewijsstukken ontbreken leidt echter niet tot de conclusie dat verweerder de situatie verkeerd inschatte.

Waar verzoeker betoogt dat verweerder ook de door hem overgemaakte overzichtslijst inzake zijn telefoonverkeer niet aanvaardde als een bewijs van het feit dat hij E.M. reeds twee jaar kende, moet opnieuw worden opgemerkt dat hij de vaststellingen van verweerder niet betwist dat zijn overzichtslijst betrekking heeft op telefoonverkeer vanaf oktober 2011 en dat hij door te verklaren waarom hij geen oudere gegevens kon aanbrengen niet aantoonde dat verweerder enige kennelijke appreciatiefout maakte.

Verzoeker benadrukt nog dat hij sedert 16 januari 2013 samenwoont met E.M. maar bewijst hiermee niet dat hij voldoet aan één van de drie door de wetgever vooropgestelde criteria om het duurzaam en stabiel karakter van zijn relatie aan te tonen.

De uiteenzetting van verzoeker laat bijgevolg niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel, van het vertrouwensbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter onderbouwing van zijn standpunt stelt hij het volgende:

“Gezien de wetsbepaling onvolledig werd toegepast, is er een schending van deze beginselen. Het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel behelst dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zij[n] de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand te kunnen inschatten.

Aldus is het vertrouwensbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel geschonden in die zin dat verweerder de wetsbepaling waarop de beslissing is gegrond onvolledig en onjuist toepast, zoals hoger al werd geargumenteed.

Verzoeker en zijn partner woonden slechts 1, 90 km van elkaar alvorens zij op 16.01.2013 officieel gingen samenwonen en op 7.02.2013 een verklaring van wettelijke samenwoning aflegden. Het kan dan ook niet worden verwacht dat verzoeker via telefoongegevens of chatberichten kan aantonen dat hoelang hij zijn vriendin kent, gezien zij veel fysieke contacten onderhielden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden in die zin dat verweerder onvoldoende onderzoek heeft gedaan naar de persoonlijke familiale, economische en financiële toestand van verzoeker en geen bijkomende uitleg heeft geëist.

Verzoeker was overigens aan het werk via Randstad tot de bestreden beslissing werd genomen. Tengevolge van deze beslissing wordt hem deze mogelijkheid ten onrechte ontnomen. De partner van verzoeker rekent echter ook op de inkomsten van verzoeker om de huishoudelijke uitgaven en de huur te kunnen betalen. De verplichtingen ten aanzien van de schuldeisers moeten worden nagekomen.”

2.2.2.1. Aangezien artikel 42bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk voorziet dat het toekomt aan de vreemdeling die aanspraak maakt op een recht op verblijf van meer dan drie maanden om aan te tonen dat hij aan de in de wet bepaalde voorwaarden voldoet en bij de bespreking van het eerste middel reeds is gebleken dat verzoeker op dit punt in gebreke bleef kan hij niet worden gevolgd in zijn stelling dat verweerder het rechtszekerheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel heeft miskend.

2.2.2.2. Verzoeker kan evenmin voorhouden dat verweerder het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden, nu het niet ter discussie staat dat verweerder alle stukken die verzoeker aanbracht ter staving van zijn bewering dat hij een duurzame en stabiele relatie met E.M. heeft bij zijn besluitvorming heeft betrokken. Er moet daarnaast op worden gewezen dat het aan verzoeker toekomt aan te tonen dat zijn aanspraken gegrond zijn en op verweerder niet de verplichting rust *“bijkomende uitleg”* te eisen wanneer

hij vaststelt dat verzoeker er niet in slaagt om aan te tonen dat hij voldoet aan een van de in artikel 42bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker nooit tot een verblijf in het Rijk werd toegelaten met het oog op een tewerkstelling, zodat hij niet kan voorhouden dat verweerder onzorgvuldig optrad door geen rekening te houden met het gegeven dat hij werkte.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker slechts kon worden tewerkgesteld door op een oneigenlijke wijze gebruik te maken van een in de Vreemdelingenwet voorziene procedure. Hij kon namelijk enkel over een tijdelijk verblijfsrecht beschikken en ingevolge dit precair verblijfsrecht tewerkgesteld worden door een verblijfsaanspraak te laten gelden die hij niet hard kon maken.

Het tweede middel is ongegrond.

2.3.1. Verzoeker voert in een derde middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Zijn betoog luidt als volgt:

“Het spreekt voor zich dat de bestreden beslissing de belangen van verzoeker op een ernstige wijze schaadt, rekening houdend met de vergaande inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoeker in het kader van art. 8 E.V.R.M..

Binnen de grenzen van het door art. 8 E.V.R.M. gewaarborgde recht op privé, gezins- en familielevens is een inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van art. 8 E.V.R.M. vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. Het is de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk?

In casu zij[n] de in dit artikel vermelde legitieme gronden niet aanwezig, noch zijn ze aangetoond door verweerster. Derhalve is er sprake van ongerechtvaardigde inmenging in het privé, gezins- en familielevens van verzoeker.

De bedoeling van verweerster ligt in het feit verzoeker de erkenning van om het even welk verblijfsrecht te weigeren. Dit vormt en inmenging in zijn privé-leven dat niet verenigbaar is met art. 8 E.V.R.M.

De handhaving van de bestreden beslissing zou een ernstig en moeilijk te herstellen ernstig nadeel teweegbrengen gezien verweerster geen rekening houdend met de familiale, economische en financiële belangen van verzoeker.”

2.3.2. De Raad benadrukt dat zelfs in de veronderstelling dat verzoeker en E.M. effectief een gezinsleven zouden hebben dat voldoende hecht is om onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM te vallen, er nog moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat verzoeker enig bestaand verblijfsrecht wordt ontnomen. Verzoeker toont met zijn beschouwingen ook niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven met E.M. te ontwikkelen in zijn land van herkomst of elders. Er blijkt derhalve niet dat er sprake is van een effectieve inmenging in het gezinsleven van verzoeker of dat op verweerder enige, uit artikel 8 van het EVRM voortvloeiende, positieve verplichting zou rusten om verzoeker toe te laten tot een verblijf op het Belgisch grondgebied. Uit artikel 8 van het EVRM kan immers geen algemene verplichting voor een Staat worden afgeleid om de keuze van de gemeenschappelijke verblijfplaats van vreemdelingen te eerbiedigen of om een gezinsvorming op het grondgebied toe te laten (EHRM 19 februari 1996, nr. 23.218/94, Gül/Zwitserland; J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 754-756). (EHRM 4 december 2012, nr. 47017/09, Butt v. Noorwegen)

Tevens moet worden gesteld dat verzoeker niet in concreto aantoonde dat enig beschermenswaardig aspect van zijn privéleven door de bestreden beslissing in het gedrang wordt gebracht.

Een schending van artikel 8 van het EVRM blijkt niet.

Het derde middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangetoond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK